

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

LVII. De Institutione Præbendæ Theologalis, & Canonici Pœnitentiarii pro
Cathedralibus Italiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individa, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maij MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVII. Decernitur, ut in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, Insularumque adjacentium Præbenda Theologalis, & Canonicus Pœnitentiarius instituat; cum quibusdam Ordinationibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 9. P. 1. præscriptum fuit Ordinariis Italiæ Insularumque adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant deque congruis redditibus provideant.

Dat. 19. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii nostri esse ducimus assiduo, enixoque studio curare, ut universa Sacræ Tridentinæ Synodi Deçreta ubique inviolabiliter observentur; Sed eorum præ cæteris executionem strenue promovendam, urgendamque nobis esse arbitramur, ex quibus majorem in Ecclesia Dei utilitatem proventuram fore conspiciamus, ac eos potissimum, quorum opus in prædicatione, & doctrina consistere debet, ut cunctos adificent tam fidei scientia, quam actionum disciplina, excitari maxime posse confidimus ad impensus frequentandam tantopere necessariam Sanctarum Scripturarum lectionem, quas qui nescit, ut Beatus Hieronymus admonet, nescit Dei virtutem, ejusdem Sapientiam; nam ignorantiam Scripturarum, ignorantio Christi est.

§. 1. Cum itaque saluberrimo prædicti Concilii Tridentini Decreto relato in *Cap. 1. Sess. 5. de Reformat.* Cantum sit, ut nedum in Ecclesiis Cathedralibus, sed in Collegiatis etiam Oppidorum insignium, in quibus Præbenda, aut præstimonium, seu stipendium pro Sacræ Scripturæ Lectoribus constitutum non reperitur, Præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, primo vacatura ipso facto ad eum usum perpetuo constituta, ac deputata intelligatur; Et quatenus nulla, vel non sufficiens Præbenda foret, Locorum Ordinarii per assignationem fructuum alicujus simplicis Beneficii, debitis tamen ejus supportatis oneribus, vel per contributionem Beneficiorum suarum Diocesium, vel alias prout commodius fieri poterit, ita provideant, ut ipsa Sacræ Scripturæ lectio omnino habeatur. Verum ejusmodi provida præfati Concilii dispositio in aliquibus Ca-

thedralibus, sicut non absque gravi animi nostri dolore percepimus, hucusque neglecta, debiteque executioni demandata non fuerit; Hinc igitur est, quod Nos illius executionem pro Pontificiæ vigilantia debito urgere intendentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut in Cathedralibus quibuscumque Italiæ, Insularumque adjacentium, in quibus Præbenda Theologalis hæcenus instituta non fuerit, Præbenda primo vacatura post ejusdem præsentis Constitutionis publicationem sive ad nos, Sedemque Apostolicam, sive ad Ordinarium illius collatio, atque provisio pertineat, ipso jure, & absque ulla alia declaratione, sit, ac esse censeatur Præbenda Theologalis constituta.

§. 2. Volumus insuper, ut tam illa, quam reliquæ omnes aliæ Præbendæ Theologales hæcenus constitutæ, & deputatæ conferri semper debeant Doctõri in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctõralem Lauream in eadem facultate suscipiat, & ceteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur. Hunc porro in finem, quotiescumque ejusmodi Præbenda Theologalis conferenda erit, per Edictum publicum vocentur quicumque concurrere, & examini sese subijcere voluerint, coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, etiam si Synodales non sint, ab eodem Episcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologi tamen facultate licentiatis, & valde peritis, sive Secularibus, sive Regularibus, & illi, qui in ejusmodi concursu probatus, magisque idoneus renunciatus fuerit, Præbenda conferatur. Quoties autem Præbendæ collatio ad Sanctam Sedem spectabit, Episcopus ad Romanum Pontificem pro tempore existentem acta concursus transmittere teneatur, ut ipse vacantem Præbendam illi assignare, atque conferre possit, quem cæteris digniorem, & magis idoneum in Domino judicaverit. Quod si Episcopus primo vacaturam Præbendam contra formam in præsentis Constitutione præscriptam conferre præsumpserit, vel etiam in aliis occurrentibus casibus eandem formam observare neglexerit; illius collatio, atque provisio ipso jure nulla, & irrita, nulliusque prorsus roboris, vel momenti sit, ac esse debeat, ejusdemque Præbendæ dispositio statim devolvatur, & pertineat ad Sanctam Sedem, & Romanum Ponticem pro tempore existentem, a quo Doctõri in Sacra Theologia conferetur.

§. 3. Cæterum, ut fructus, quem Tridentina Synodus ex Præbendæ Theologalis institutione perceptum iri speravit, omnino re ipsa, & cum effectu percipiatur, volumus, statuimus, & mandamus tertiam partem proventuum dicte Præbendæ Theologalis ab Episcopo distribui, & proportionabiliter applicari singulis Lectionibus Sacræ Scripturæ, quæ a Præbendato, præscriptis diebus, & horis totius anni habendæ erant, itaut si Præbendatus universas Lectiones habuerit, assignatas distributiones integras absque ulla prorsus diminutione consequatur; Si vero in aliqua, vel pluribus Lectionibus defecerit, distributiones neglectis lectionibus respondentes amittat, quæ in Sacristiæ Ecclesiæ beneficium cedant, ac erogentur. In casu autem gravioris contumaciæ Præbendati liceat Episcopo deputare alium Theologum Sacerdotem Seculare, vel Regularem, qui jugiter supplendo ejusdem Præbendati vices, præfatis distributionibus potiatur.

§. 4. Quoniam vero nonnulli Episcopi, sicut accepimus,

Constitutio prædicta pro Præbenda Theologalis motu proprio edita.

Nonnullæ hæc super re ordinationes.

Consultur executioni officii Præbendæ Theologalis.

Statuuntur quædam pro

A Concilio Trident. jam pridem præfate Præbendæ Theologalis institutioni consultum.

Causæ præfatis Constitutionis.

conficiendo congruo annuo reddito hujus Præbendæ.

accepimus, ut propriæ incuriæ aliquod velamen obtendant, dilata erectionis ejusmodi Præbendæ Theologalis causam in tenuitatem, ac insufficientiam Præbendarum suarum Ecclesiarum rescicere solent; Nos omnem de cætero prætextum, siue excusationem e medio tollere, ac penitus eliminare volentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus decernimus, statuimus, atque præcipimus, quod ubi Præbenda Theologalis, computatis etiam distributionibus quotidianis, ad annum saltem reddituum scutorum sexaginta monetæ Romanæ non ascendat, pro summa ad hanc Taxam conficiendam deficiente iidem Episcopi unire possint, & debeant eidem Præbendæ aliquod simplex Beneficium, cujus supplemento prædicta summa conficiatur, primo vacaturum in quocumque mense, & qualitercumque, ac quomodocumque Sedi Apostolicæ affectum, & reservatum, ita tamen ut a tali unione illa omnia Beneficia, quæ pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Papæ Familiaribus, Nunciis Apostolicis, atque Prælati Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales intersunt, Secretariis in alia Constitutione ad promovendam Seminariorum erectionem novissime per Nos condita peculiariter reservavimus, perpetuo reservata, & excepta sint, ac esse intelligantur, & quidquid secus fieri contingeret, ex nunc prorsus irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, ac fore decernimus, & declaramus.

Idem quod supra sancitur pro institutione Canonici Pœnitentiarii.

§. 5. Postremo quæcumque hæcenus de Præbenda Theologica, & Sacræ Scripturæ Lectione sancivimus, extendimus etiam, ac adamussum observari volumus, & mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad institutionem Canonici Pœnitentiarii in illis Cathedralibus, in quibus nondum fuerit institutus, ejusque honestam sustentationem, concursum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac præter illa, quæ a nobis superius disposita sunt, ea insuper, quæ Tridentina Synodus Cap. 8. Sess. 24. de Reformat. de hujus Ministri qualitate, ætate, ac exemptione a servitio Chori constituit, exacte observari decernimus, præcipimus, & mandamus.

Claufulæ.

§. 6. Decernentes etiam præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit perpetuo inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscumque, aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, & quibusvis aliis sub quibuscumque

verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriæ derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, vel aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio Præsentium literarum.

§. 8. Ut autem præsentis literæ ad omnium noticiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curieque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimata fuissent: Utque earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infinguntur pœnæ in contraventores.

§. 9. Nalli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum sanctionis, institutionis, præcepti, voluntatis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, XIV. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Primo.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum Provinciæ Neapolitanæ in Collegium Studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejusdem Ordinis; cum quibusdam legibus.

LVIII.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 18. P. I. idem Conventus cum aliis quibusdam erectus fuit in Provinciam Neapolitanam distam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX commisso Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum literarum, ac laudabilium disciplinarum studia, præsertim inter Christianifideles Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, sicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Nuper siquidem ad sedanda animorum dissidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolitano Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo intercedebant Conventus Carmeli majoris nuncupat. Civitatis Neapolitan.

Alias nuper Conventus prædictus cum quibusdam aliis a Provinciæ Terræ Laboris d. Or-